

[Niels Helveg Petersen.]

de kommuner, der skal udsættes for en noget hårdere beskatning, som flyttes til fordel for skatteydere med mindre indkomst.

Jeg er tilfreds med denne virkning, men jeg vil sige, at når man diskuterer skattesystemets samlede progression og virkningerne af det, der gennemføres i denne omgang, må man også tage den øgede kommunale udligning med ind i billedet.

Jeg kan anbefale regeringens lovforslag.

Omman: Lad mig, medens jeg husker det, tage et par påstande ved vingebenet, som nu har været fremført her igen vedrørende den procent på 82, som socialdemokratiet og SF gik ind for forrige forår.

Ja men en procent på 82 var baseret på en noget anden praktisering af kildeskatten end den, som regeringspartierne ville gå ind for, således at også B-skatteyderne skulle betale. Diskussionen gjaldt i første række spørgsmålet om, hvorvidt hele befolkningen skulle tage del i en stramning, eller visse brede befolkningsgrupper — og ikke de dårligst aflagte — skulle kunne smøge grimen af sig. Det var det reelle i denne diskussion om de 82 pct. Nu ser man jo også, at der regnes med betydelige slutbetalinger fra B-skatteyderne, betalinger, som vil komme ind i begyndelsen af 1971, for at strafrenter kan undgås.

Men jeg tror, at billedet ville have set anderledes ud, også det økonomiske billede, også spørgsmålet om omkostningsstigninger og om længdninger og alt i den forbindelse, hvis man havde sørget for at få disse midler ind langs ad vejen i 1970. Det ville have skabt meget mere ro over det økonomiske liv, og det ville også have bidraget til, at der ikke var opstået de lønkonflikter, som er opstået.

I øvrigt er jeg da fuldstændig enig med hr. Jens Foged i hans bemærkninger om, at vi ikke kan diskutere kildeskatteprocenten her isoleret, når vi samtidig i sækken i dag har spørgsmålet om en momsforhøjelse på 2½ pct.

Jeg er også enig med den radikale ordfører i, at det ikke er statsfinansielle betragtninger, vi her kan anlægge. Vi bevæger os på et meget usikkert felt, og det er også det, der er baggrunden for, at det er uforsvarligt i dag at fastsætte udskrivningsprocenten. Så

vidt jeg kan se, kan man ikke her føre nogen realdiskussion. Det er erkendt, at man ikke ved tilstrækkeligt, at man ikke ved tilstrækkeligt til på forsvarlig måde at fastsætte udskrivningsprocenten i henhold til de økonomiske behov, der er for dens størrelse.

Vel, der er altså den forskel, at medens regeringen så åbenbart påstår, at den ved nok — ja, det må jo åbenbart være i forventning om, at dens utallige økonomiske indgreb skal virke lige så lidt i fremtiden, som de har gjort hidtil — så påstår den, at den har grundlag nok for i alle tilfælde at vælge en stram procent. Man har brug for alt, hvad man kan få, man har brug for rub og stub.

Det kan dog måske være på sin plads at nævne et par af hovedposterne inden for den økonomiske situation: bytteforholdet over for udlandet er stadig væk ikke dårligt, konjunktoren i omverdenen fortsætter i en god retning. De pågældende lande har løn- og omkostningsstigninger eller vil snart få det, som ikke er ringere end vore. Alligevel har vi fået at vide af økonomiministeren, at der næppe er chance for nogen lavere rente. Ja men det tør man vel heller ikke, for vor valutakasse er så svag, at den ikke kan tåle omplacering af valuta eller blot antydninger af kapitalflugt.

Der er i øvrigt en tvetydighed her i rentepolitikken. Alle bestræbelser i realkreditudvalget er gået ud på at tilvejebringe højere obligationskurser, dvs. en lavere rente, men hvad angår den kortere kredit over for udlandet, kan man åbenbart ikke tåle et rentefald.

Men hele det almindelige billede tyder jo ikke på, at en så kolloidal stramning for 1971 er nødvendig som den, man her lægger op til. Jeg tror, at i den filosofi, som regeringen og regeringspartierne anlægger, har man glemmt, at vi har fået nye finanspolitiske systemer ind i kraft af både moms- og kildeskatten, systemer, som virker samtidig, og som i en vis forstand er selvregulerende. Når man tager det i betragtning, er det egentlig utroligt, at man skal kunne komme ud for kraftige stramninger af et sådant omfang som de stramninger, regeringen her lægger op til.

Det argument er anført, at regeringen ikke bør vente med at fastsætte udskrivningsprocenten, for så ville udlandet måske